

[Arne Bjerregaard]

lægge 100.000 kr. eller op til 125.000 kr. til sit forbrug. Hvis man tror, det vil få den almindelige lønmodtager til at afholde sig fra lønkrav, tror jeg nok, man har sat den danske lønmodtagers intelligens lidt for lavt.

Vel, vi må erkende – og det vil vi selvfølgelig også erkende over for fremskridtspartiet i dag – at erhvervslivet ikke har det så godt, som vi kunne ønske det. Vi erkender, at omkostningerne er for høje, og at renteniveauet er for højt, og det er bl. a. det, vi sammen med regeringen prøver på at få ændret i retning af en gunstigere udvikling til bedring af erhvervslivets vilkår. Derfor synes jeg, det er skandaløst, at fremskridtspartiet, der mener at ville varetage erhvervslivets interesser, med et dagsordensforslag af så odios karakter som det her fremlagte umuliggør enhver seriøs debat nu og i fremtiden med fremskridtspartiet om de nødvendige stimuli for vort erhvervsliv til gavn for os alle.

Jeg beklager, at det ikke er muligt i dag at føre en saglig diskussion med fremskridtspartiet, men det er endnu mere beklageligt, at fremskridtspartiet med slige forslag ødelægger enhver mulighed i fremtiden.

Alfred Hansen (DR):

Det kan vel efterhånden være vanskeligt at mobilisere det helt store engagement i drøftelser af landets problemer og i, hvad vi skal gøre for at løse disse problemer. For ca. 3 uger siden havde vi en meget lang og meget engageret debat i forbindelse med statsministerens åbningstale, og i sidste uge havde vi en meget langvarig og en meget engageret debat vedrørende landbrugets problemer. Jeg er meget spændt på, om hr. Askjær Jørgensen og fremskridtspartiet vil tage alle mulige erhvervsgrupper frem nu og præsentere os for forespørgselsdebatter de kommende uger om ganske bestemte erhvervsgruppers problemer.

Der er al mulig grund til at være dystre i sin vurdering af dansk erhvervslivs fremtidsmuligheder. Ministeren har tidligere givet udtryk for, og yderligere bekræftet det i sin redegørelse – jeg vil gerne takke for, at den foreligger skriftligt, det synes jeg er en god regel at have, og det giver os ordførere nogle muligheder for at gøre notater undervejs – at regeringen har nogle planer, og det fremgår også af finanslovsforslaget, hvilke initiativer

regeringen vil tage med hensyn til beskæftigelsesfremme og erhvervsfremme, og det må vi så som opposition affinde os med. Jeg deler ikke den optimisme, hr. Bolvig og ministeren har lagt for dagen med hensyn til de forventede resultater af disse erhvervs- og beskæftigelsesfremmeforanstaltninger. Jeg tror ikke på effekten af dem – det har jeg sagt tidligere – og der er intet i udviklingen, der giver mig grund til at ændre denne opfattelse.

Efter at man har dunket erhvervslivet ganske voldsomt i hovedet igennem en årrække med restriktioner; beskatning, ved at pumpe statsobligationer ud på det frie marked og gøre det så attraktivt at købe statsobligationer, at der ikke rigtig er nogen, der vil investere penge i dansk erhvervsliv, kan man altså ikke nu ved at komme og dele nogle millioner, for ikke at sige milliarder kroner ud sætte gang i erhvervslivet igen. Det er en debat, vi har haft så mange gange. Vi er naturligvis enige i, og retsforbundet har også tilkendegivet det i skrift og i tale, at disse statsobligationer er af det onde. Vi har også angrebet renten som værende den væsentligste omkostningsfaktor, langt, langt mere tyngende for erhvervslivet end lønomkostningerne. Men vi kan nu engang ikke løse disse problemer ved at føre en langvarig debat om specielt produktionssektoren.

Derfor vil jeg sige til hr. Askjær Jørgensen, som meget engageret går ind i denne debat, at hr. Askjær Jørgensen bør gå hjem og lave nogle lovforslag, så vi kan se, hvad det i grunden er, fremskridtspartiet vil tage af initiativer. For det er vel ikke bare snak, ligesom vi nu har været vant til igennem en årrække, at skiftende regeringer har nøjedes med at snakke om det?

Når hr. Bolvig siger, at det går godt, så er det jo ikke rigtigt, medmindre hr. Bolvig synes dette, når der kommer 3.000 flere arbejdsløse pr. uge, når stadig flere virksomheder må standse deres betalinger og går konkurs. Det går jo ikke godt, hr. Bolvig. Jeg forstår sådan set godt, at forligspartierne forsøger at overbevise hinanden om, at deres initiativer er gode. Men de skal også skynde sig at styrke hinanden i denne tro, for resultaterne vil bevise noget andet. Det er meget småligt, når hr. Bolvig praler af, at regeringen har ført en politik, som har gjort det muligt at sænke diskontoen nu to gange med 1